

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

- (7) ناول: دے آ بندرغ آک
(غسان کھانی / غمخوار حیات)

3 میکوپنہ

- (11) خلقی دروشم: چنکی
(عصمت بلوچ)

4 میکوپنہ

- رکسہ: نیا تادریچہ
(سکندر سالک)

5 میکوپنہ

- افسانہ: درویش
(شاہ فیصل بلوچ)

6 میکوپنہ

- (18) احوال سفر: ای امریکہ عنخاٹ
(عنایت مینگل)

7 میکوپنہ

- (10) سفر نامہ: مائیکیل اسکان ناخیدا آک
(فیض اللہ فیض، بسیمہ)

8 میکوپنہ

- (14) سفر نامہ: سندھانا سیل
(وحید ہراز، بسیمہ)

- (2) رکسہ: زندانا سفر
(میر احمد شاکر)

All About #Brahui

کوئٹہ

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

ہفتئی
تالار

اودیم آشرہ خاک

(شوگل)

دروغ گوندلک۔ ایلوسوب براہوئی ادب تون تعلقدار آتیٹی 'عماد' نامتی ہم منگ کیک، کہ اوک نوشت اسے آ 'رے' اس تنگ نابابت مینے ٹی 'عماد' اس چنہ، دن اف کہ کس ہم نوشت اٹ زبان وادب نابابت تینا ہیئت ء کپک، ولے دافقا کچ بھڑچٹ ء، و ہندچٹ انگ کچ انا ہم بھلوکچ اس دوی نا کیرغ اٹ دا ہیئت آتے مونی اتیک، و منہ نوشتوک اس اگہ دا بابت باقاعدہ شرہ غاتیتی ش بھیرہ تو اوقتیہ جیرانی نادرشانی کنگلک کہ دافک داخس بھڑامروانٹے نوشتہ کیرہ؟ داچکا نوشت اٹ تخین اٹ نن مجلسی ادب، نا نوشت اٹ بفتنگ نا اصل سوب آتکان سرمنگ کپنہ، مڑوئی اگہ دا مجلسی ادب، نوشت نادروشم اٹ بس تو براہوئی ادب نابابت اسے پوسکن ء 'رے' اس ٹہیفنگ اٹ ممک رینگ ناومیت ودی منگ کیک۔

ہینکاروشنکار عبدالحمید قلات پرنٹرز ٹیل روڈ کوئٹہ خان ہینک کرسا 302
فیبر 1 یونیورسل کمپلیکس جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

براہوئی ادب آشرہ غاتا اسے بھڑ بھلوکچ اس مجلس آتیٹی مروک آشرہ غاتے ہم پانگ مرک، کہ ہراک نوشت نا دروشم ء بھیرہ۔ دا مجلس آتیٹی مروک آشرہ غاک انٹے نوشت نادروشم بھیرہ، دنا کبھی سوب آک منگ کیرہ۔ دا ہیئت تینا جاگہ غاکہ المی اف کہ مجلس آتیٹی ادب آمروک آ شرہ غاک نوشت نادروشم بھیرہ، ولے براہوئی ادب نا پڑا دافقا زہم ہم نوشت آتیا غنکپک۔ ہراڈان داسوچ چست مرک کہ ہمو ہراسوب آک منگ کیرہ ہراک دا شرہ غاتے نوشت اٹ انگ نابابت اڈاند جوڑ ء۔ اسٹ تودادے کہ براہوئی ادب نا پڑا بے گئی نا اسے چاگز داس تالان ء، و کس اسے نا نوشت آپین نوشت اس انگ آن دا خاطر آن ہم قلم ء توننگ، کہ دن مغ کہ دا پانگو کہ فلانی فلانی نا نوشت آتے خوانک، یا فلانی فلانی اخبار، یا کتاب ء خوانک تو ادنا نابابت رد عمل اس مونی ایسنے۔ انٹے کہ براہوئی زبان وادب تون تعلقدار 'شاعر، ادیب، دانشور و بھلا عالم' آک بھڑاگر اٹ دا ہیئت ء پارہ کہ ائی 'براہوئی' خوانپرہ۔ واگہ اوک دا بابت رد عمل اس نوشت اٹ مونی ایسنے، تو اوقتا ہندا 'دعویٰ'

غسان کنفانی

جناب سختی تے ٹی پین ودکی ہنگ ء۔ اواسہ
پناہ گزین اسے۔ اونا اسہ خاہوت اس ہم
ارے۔ اواسہ ہندن ء ملک اسے آروزگار
اس پنگ کن ہنگ ء ہرانا دے انا تہوش انا
خن تے ہشنگ دا گڑا نا چیدہ ء کہ اوشین نا
بارواٹ اسہ گواچنی روروائی اس ساڑی ء
(داکان پد) نے سرپدی مروکہ ہراروشنائی

اونا چارما کنڈ تالان منگ ء اصل اٹ او
پیش بینی نا اندازائی ناولٹ نا گڈ کیوندارہ نا
حوالہ اسے۔ اراپین فلسطینی تون اوارا بوقیس
ء اسہ خالی ء ٹینکی اسے ٹی کویت کن اسمگل
کنگ ء۔ ٹینکر ہراتم کسٹم نا سیدی چوکی آ
سرمریک تو دا کسٹم نا خلیس آن دا ہر مٹ
انگا باہوٹی تے ٹینکی آن پیشن کشنگ
ہموڑے الٹک تا، بلکہ ج آ ٹینکی نا بانی ء
ہم تفنگک تا کہ کسٹم والا ک دانفے جنپس!

داڑے ڈیور کسٹم نا سپای وگپ وتران ائی ء
کہ گاڈی ء غلاس کیو۔ گپ و جھیزہ مرغن
چلک۔ باسنی نا ترندی ولدا ٹینکی نا ہند منگ
آن ہر مٹ انگا ڈوک آ بندغ آک دم گٹو
مرسا ساہ ایترہ! اولک ہندناخ بیوس مریرہ
کہ فچ ءون ءو اتورا اس پکسہ کہ کس ء تینا
ڈس ء ایترہ کن دن داڑے ٹینکی نا اختہ آن۔

کہ ٹی دا ندارہ ایلو بے حساب آ ندارہ
غاتیان اسٹ ء ہرکان کہہ ہشکنا تالان
مریک وکساس اٹ کہ ٹی زمانہ غاک
زمانہ ٹی وڈاٹ بریر توخک فٹس۔

غسانی نا اسلوب بیان نا بارواٹ دا ہیبت
تخین اٹ پانگ مقف، وخت انا ہمو
ساہت ہرانا پارہ عاشور نا وٹ (ہر مٹ
آن اسہ بندغ اس) اشارہ یک۔ تمثیلی
وڈاٹ کہ کارنا لوز آک بھاز آ جاگہ غاتیا
علاقی وڈاٹ تفوک ء۔ ہر ظلم و تادی ء قتل
ترسا روشنائی نا کسر اس نشان ایترہ۔ مون
مستی کن نہ نا بخانی شیخ اٹ خفہ کہ کہہ ٹی
مروک و آ واقعہ غاک عراق نا غلق اسے نامدزو
لوڑاٹ ڈوک و سڑک اسے آ مریرہ۔
ہراڑے ہر مٹ انگا بندغ آک ہندا
کچاں آتے زاری منت کنگ آ ختگرہ کہ
نفسیم اسکان دیو۔

کہہ چچلو کسنا زمانہ حال اتون مقابل مرسادا

ناول

دے آ بندغ آک

توار بریک۔

دا امر گپ اسے و ہمز باد؟ او ہر اتم داز باد
ء محسوس کریکہ تو اونا جان نارغ تیٹ سر پُر
اس تما کہ ہندن کہ داز باد روشنائی اسے ناوڑ
اونارغ تیٹ ڈدیگ انگ ء، ہراونا تیوی
جوز، اُست و جغرساہ دوم روح و وتر ء
زبادی، معطر کنگ ء۔ دُن کہ اوتینا اُرا گودی
نا زلف آتے گند کنگ ء۔ ہرا داسر بخ انگا
دیر تے ٹی کاٹم مٹانے یسے۔ اونا پائیں آ
گیسوک اونا دروشم آ تمسا ڈکا نو تے۔

اوداسہ ہم ہمو مہر ء محسوس کنگ ء ء دُنکہ کس
اس بانی ء چک اسے مہراٹ تینا دلرست آ
تولفک۔

دا ندارہ ہمو تم اسکان برجا ء ہر اتم اسکان
ابوقیس نا خنک کرار کرار آ ملنگرہ اوتینا داپار
ایپارنا چا گڑد سہی معنی ٹی محسوس یک۔ دا
جاگہ ہراڑے اولیٹوک ء دجلہ وفرات آن
ہمو جاگہ غان خوک کس ہراڑے دریاب
آک اسٹ مسرہ۔ دا اوڑے ہمو بندوبست
نا انتظار ائی ء کہ اودے کانود آن پچ
وڈاٹ کویت آ دنگ کن منگ ء۔ ہراڑے

اودے اومیت ء روزگار اس دوبروتے۔ دا
جملہ غاتے خوانگ آن چاہنداری مریک
کہ اوزمانہ حال ائی ساڑی تینا گدروک آ
دے تا ندارہ کشی ء کریکہ۔ ہر ایت آک
اسہ فلسطینی اسکول اسے نا بارواٹی ء۔
ہراڑے او 1948 ء آن مُست اسہ
اُستاد اسے جغرافیہ ناخ ء اسہ خاص ء لچہ
اسے ٹی خوانفسا بیکوس، و داخ دجلہ و
فراٹ دریاب نا ہند کرک آتا بارواٹی کس۔
اودا تم آلیٹوک کس۔

تو ابوقیس نا تینا زمانہ حال اونا بے شون و بے
رابط آیات آتا اسہ اوارسواری اسے۔ ہرانی
اونا ساڑی آ مشکل آ وخت ائی اونا گڑتی،

..... براہوئی مٹ: غمخوار حیات

بنائی سر حال ء۔

غسان کنفانی 1960 ء انا زمانہ ٹی منہ سال
اسرائیل ائی ریگ۔ داکان گڈ اولمک بدری
ہرنا جنگوڑو ء صحافی وادیب اس مس۔
1972 ء ائی درواٹ اسرائیل اودے شہید
کرے۔ اونا ناولٹ نا بنائی باب ائی دن ء
ندارہ اس تالان ء:

”ابوقیس تینا سینہ ء بان آ ذعار آتھا و ذعار
اونا اُست اٹ درپا ہنا، ذعار نا اُست اونا
اُست اتون ہم کام و ہنگر ج مرسا اونا دترائی
وہسا کس داسہ ہرزہ اونا اُست انا درپہ تون
اوار در پنگ کس۔ او اُخس وار پینے شیف
کرسا ذعار آن خوک شاناگہ ذعار نا درپہ ء
ہندناخ پین خوکی اٹ تینا وجودائی محسوس
کریکہ۔ او ذعار نا مہر ء بھاز کرمی اٹ
ہموڑدے محسوس کرے۔ دہ سال مُست
ہر اتم اوتینا وطن ء الاس اودا ہیبت ء ہمو
دے تیٹ تینا ہمسائے اسے پاریس ہرا
کشاری آ ملک آ لگار کنگ کس، ابوقیس
اودے پارے کہ فی ذعار آلیٹ ہر تے
ذعار نا اُست، نا اُست اتون اوار
سُرک۔۔ دا ہنا اونا ہمسائے خسا اودے
ورندی توسس:

”دا نا جندا اُست انا درپہ نا توار ء۔ فی
ہر اتم ذعار آ تینا سینہ ء خہ تو نا خف تینا ہندا

.....7.....

فلسطینی شعور نا یک تنگک۔

فلسطینیک ہر ظلم، تادی، تکلیف واذیت
آن تدیک ء، دا نا تعلقہ داری اوقفا سیاسی بقا
تون ء۔ ہرانا گرج ء اولک غٹ محسوس
کیرہ۔ ولے ویل بیرہ سیاسی بقا نا اف
داڑتون اوار دا جنگ، کوزہ گیری نو آبادیاتی
تسلط ندرائی تینا اُرا خلق و پھلین تیان محروم
منگ سیاسی، راجی ہر حوالہ ٹی بھاز بھلو
انسانی المیہ اسے نا ڈیک ء تنگ ء۔
فلسطینیک تیوی مسلمان آبادی ٹی و خاص کر
تینا داپار ایپارنا عرب ملک آتا نیام اٹ بے
سیبو مسنوکہ اوقیتان کس فلسطینی تے کن
ہیت اس ہم کنگ اف۔ (دا حلیت اگہ درو
کس تو اینو ہم عرب ملک و بادشاہی نا حلیت
ہمو ڈول ء، ہراوڑ پنج سال مُست کس، داسہ
تو استعماری طاقت آن عرب نا خلیس

ودانے کم منتے، مترجم) فلسطینیک داخس تو
چارہ کہ عرب لس مخلوق نے تینا تینا ایلم پاک
لس مخلوق ن تون اُستوائی ء غمخواری تنگ۔
بے ہراڑے کالغوا تا ہیبت ء اوڑے گپ
کنگ کن اوقفا دوی ولدا دوتل مریک۔
حلیت ہندن ء گڑا اسے کہ چاہے بندغ اس
مرے انفرادی ویل اس مرے یا اجتماعی
ویل اس مرے راج اس ملک اس مرے
حلیت نا خواست او فٹے خوک ہم اتنگ
یک، مہر ہم کنگ یک۔ اسہ فلسطینی اسے نا
خوک آ نیامی دے یک و عرب آتا اسٹ ء
مستین اس اسٹ ء آجت اس ہم ارے۔ دا
زمانہ حال ائی کیفیت دادے کہ فلسطینی راج
بھلو انسانی ویل اسے نا گواچی ء، بلکن
اوڑے ہرا بے ایمنی ء غٹ خلقت کن اوقفا
داپار ایپارنا ملک آتے کن ہم خلیس اس
تالان کنگ ء۔ (اینو نا دور باری ٹی ہر ملک
اٹ جنگ اس بدایمنی اس مریک اولیو دنیا
نا ملک آتیا ہم وڈا نا وڈا اسے ٹی اثر اس
شاغک کہ تیوی دنیا داسہ اسہ ایلو تون کڑی
دُرکڑی تفوک ء: مترجم)

دا مشکل آ تعلق نا اسہ پاش ء درور اس حوالہ
اس فلسطینی ادیب غسان کنفانی نا ناولٹ
”رجال فی القس“ دے آ بندغ آک، نا

پارہ غا اشارہ یک کہ ملک بدری اسہ فلسطینی
اسے ہم تحریک ایٹک کہ زند و جہان اٹ او
تین کن تیٹ ہندن کسر اس کشے ہرا ایلو فقا
نشان تر وک کسرتیان جتا مرے ہرا کسر آ اونا
جند ء اعتبار مرے۔ چاہے اوتینا عرب ایلم
تا نیام اٹ مرے و اہم دا ہیبت انا گواچنی
آن من منگ کپک۔

ہر اسر زمین ء او اٹانے داسہ اودے ہندن
لک کہ اوتینا ہمو گدورک آ زمانہ غان سرجم
کشوک ء۔ زمانہ حال نا کسہ ٹی ہمو فلسطینی
آ خاہوت ء، ہمو موار یک ء، ہمو زندگی ء
ہرانا مون آ اوجواہدہ ء۔ نئے بیرہ اونا
آجت بے بار ء، بلکن اونا ساڑی حلیت
ہم بھاز پر اکندہ و بدحال ء، اوڑکن آسانی
اف بلکن دے پے دے آن زندخت منگ
ء۔ او ہمو مشی آ دزی آ سڑک آچ مروک آ
گاڈی نا غار و غیر اٹ مشکل اسے ٹی تینا
توازن ء بریر توخک یک۔

دے، باسنی، زمانہ حال۔۔۔۔ دا غٹ
ہموڑے ساڑی ء، داغٹ اونا جان نا دشمن
ء۔ او کوشٹ یک کہ بے لغام انگا سوچ و
خرین انکایات آتا ج انگا گیر آن تینے
کشو۔۔۔۔ ولے ایسری ہندا کہ او آجت کن
گام ہر فسا رومانی آ صحرا غان زمانہ حال ائی
بیرہ تو یکدم مرک او فٹے بغل کنگ کن اوقفا
مون آ سلوک مریک۔ اوقفا مرک گمانی نا
مرک اس مریک۔ کس او فٹے خفک ہم کہ
دا قلم امر اخذ دراذیت ائی باسنی آن دم گٹو
مرسا کسکو۔ او ہندا زمانہ حال ائی کسکو ہرا
او فٹے گدروک آ سخت انگا دے تیان پیشن
منگ نا حکم ترسا اوقفا بزرگی، بیوی و جان
بڈی آشغان توسس کہ نم ملامت اُرے۔

(ہرجا ء)

خلقى دروشم چکى

..... عصمت بلوچ

ای کاوہ خوانوہ۔

نن چشمه والا دیرا سمرسن، گڑالمہ و ہمراتہ تے
چچ آتے سلا ر، ٹوپ آتے دیر کریر اوکان پد
چچ آتے شک آتازی آ ایلا ر۔ پدا کئے کنا
لمہ سلا پارے کہ نے اینو سلاوہ پگہ گڑا ہن
خواننگ کن۔ ای پاریت کہ کن کن کتاب
ہلو گڑا کاوہ خواننگ کن۔

ہندن چچ آک بارسر لمہ اوفتہ چچ کرے،
بیش تے قید کریر، ہموڑے دیرا سندر آ،
اوکان پدن ہنان سیال آتارا تیا۔ نن چا
ارغ تر۔ لمہ نامہرا ہم ٹکس۔ او ہنا پین
سیال اسے نارغا۔ چچ ہموڑے ٹوس پدا
لمہ نامہرا بسک۔ نن پدی بسن دیرا بیش تیا
ٹوپ آتے بیٹ کرین، رادہ بلکن خلق آ۔
نن خلق ع سمرسن، ای ہراٹ کہ باوہ ارائی
اف۔ پدا ہناٹ بابو اس تا ارغا۔ بابو ہم
اوڑے الو گڑا پدی بست تینا ارغا۔ لمہ چا
اس کرے۔ ای چا کنگ سٹ۔ پشن کنا
نظر تما ہراٹ باوہ ہنگ کس۔ باوہ روڈ انا
دکان آ راشن ہنگ کن پداٹ ہناس۔
باوہ سمر متویس کہ ای اونا مون آ ہناٹ
اوڑے پاریت کہ باوہ کن کن کتاب ہٹ،
ای خوانوہ۔ باوہ کئے آ ہرا پارے کہ کنا مار
نے دے دن عکسر مانے اینودن ع جوان
ع ہیبت کیسہ۔ ای پاریت باوہ اینوای ولمہ
پین اسہ ہسائے اس ہنان چشمہ نادیرا گڑا
کسر اٹ منہ چنا ہنگ اٹی سر، اوقا دوٹی
گڑا کس۔ ای لمہ ع سوچ کریت کہ دافقا دوٹی
انت ع گڑالمہ پارے کہ کتاب ع۔ خواننگ
کن کارہ۔ ای داسہ کاوہ خواننگ کن۔
ہیٹ تے، چچ ع خوفیرہ۔ نی کئے پاتس کہ
ہنگ خوان تعلیم ہرف پدا بھلو بندرغ اس
جوڑ مرک۔ باوہ پارے کہ کنا مار کنا اُسٹ
بھاز پاک کہ نی خوان ولے نا خووک
خواننگ ناچ ع آسرائی اف۔ مرنی ہنگ
عقل یک، دنیا ع پیر مرک، اخلاق ہیل
کیک، ہر گڑا نافر ع چا یک، تعلیم دوٹی
کیک، بھلو بندرغ اس جوڑ مرک۔ گڑا ای
خوش مسٹ پاریت کہ لمہ ای خوانوہ۔
ولے کئے چچ اف، کتاب اف۔ باوہ ع پار
کن کن پوسکن ع چچ ہلے، کتاب ہلے گڑا
(برجاء) میل تا۔

برام نا گڑا تے ہلو۔ بابو اوڑے پارے کہ
نی اغتے چٹ صبر کیسہ داسہ بھاز بخ ع۔ نی
سل بخ انا موسم کئے اوکان پدا مار ع تینا برام
ایت۔ او پارے کہ ای ہندا خاطر آن برام
ایتوہ تے کہ کنا زہیفہ ہمار ع ایلو پین کئے
ارائی کس اس افک۔ ہندا سوب آن تینا
مارکو ع برام ایتوہ کہ ارائی کنا زہیفہ نا کوپ
سبک مرے۔ گڑا بابو اوڑا ان ارے کہ بجا ر
انت خواسہ۔ او پارے کہ انت اس کہ نی
تینگ کیسہ کئے قبول ع۔ بابو اوڑے پارے
کہ اگر کہ نی غلہ خواسہ اسہ گوئی غلہ اس در، یا
لوت اس بورہ ہلو، یا کہ زر ہرفہ۔ گڑا او
پارے کہ داسا ہت کئے زرا نا بھاز گر ع۔
گڑا بابو نا جیب اٹی ہیرہفت ہزار سرائوچ
آتے جیب آن کشا اونا دوٹی تس، او زر
آتے تینا جیب اٹی کرے بھاز خوش مس پدا
بش مس موکل کرے ہنا۔ وخت اس مہمان
ہنا گڑا ای بابو آن ارفیت کہ بابو بجا رانت

نن خاخر آ تو لوک کس پوسکن ارغ کنگ نا
تیاری ٹی کس کہ اسہ بندرغ اس بس سلام
ہے۔ بنی ناوٹ شیف کس ایلو شیشہ تے
پناس ہندا سوب آن ارا تارمہ کس۔
ولے بابو بندرغ ع درست کرے، توار ع تے
ہم چا ہس، پارے ع علیکم السلام بر خو بھو مون
آ۔ گڑا اوس بابو اوڑے تے ہلک پدا کوٹ آ
توس۔ بابو اوڑے خوشامدی کرے او
پارے خدا نا مہربانی خیر ع، نی کروس
مہربانی۔ گڑا بابو پارے کہ خدا نا بدشاہی
خیر ع، اللہ کل ع جوان یک۔ پین جوان
اُرے طبیعت جوان ع، ہندن خوشامدی
بھاز مرغن مس۔ بابو ہلی ع پارے کہ خواجہ ع
تاس اٹ دیرا س ایت، ولے اوخا پارے
کہ ای بخ آن بور کینگاٹ نی کئے دیر
ایتہ۔ گڑا بابو پارے کہ کنا خواجہ دانا راسم ع
کہ ہرا وخت آ مہمان اس بس اُرائی
اوڑے اول دیرا پتہ، اوکان پدا چا ارغ ایتہ
تے۔ ہندا اوڑا کس خاخر آ سیاہ چا اس بلی
کرے ولے بابو پارے کہ ارغ شاخو
اول ارغ کینہ پدا گڑا مہمان ع چا ایتو۔
ولے مہمان پارے کہ ای ارغ اینو مہالو
کنگٹ کسرہ۔ بابو زور اٹ اونا دوڑے
تیت سلا ارغ آتے ایس مون آتے تھنا
ہڑوٹم آک ارغ کنگر۔ پدا مہمان زو بس
کرے پارے کہ ای ارغ کنگٹ نی کئے
زور اٹ کفیس۔ ہندن بابو تلی اٹ ارغ
کنگ پدا کئے پارے کہ ہرچا تے اتہ۔ ای
بٹ دن کریت کہ چادان ع ہرفہ ولے
چادان نا کڑی کنا دو ع ہشا۔ گڑا بابو پارے
کہ اٹے ای تیت چا شاوہ۔ بابو چا شاخا
کوپ آتیی، مہمان و ہڑوٹم آک چا کنگر
آخر مہمان پارے کہ خواجہ ای بھاز استانی
اٹ کئے حوال کر، ای کاوہ کہ بخ ع ایلو شام
ع۔ ای تینا چچ نا اگل ع ایا تے شافت
ساہدار اسے بخ کرو ع تے، ایلو کنا چناک
ہم یکہ ع۔ خلق مش اٹی ع کس افک۔ گڑا بابو
اوڑا ان ارے کہ خواجہ ایت حوال ع خیراٹ
بسٹس۔ مہمان پارے کہ خواجہ ای دا
خاطر آن بسٹ کہ کنا مارا نا برام تیار ع۔
داسہ ای سیال آتین بجا کر سا اٹ کہ اونا

All About #Brahui

- * Online Brahui Books
- * Interviews
- * News
- * Novels
- * Poetries
- * Short Stories
-And more

برابوئی نابابت
برابوئی تلی

www.talarbrahui.com

کسہ

یات آتا درپچہ

زارانا خبری مرو۔
مرسا مرسائی کئے آن خوک تمسا کرلیں۔ کنا
سہب نی کنا شام نی، کنا دے ون تیتی نی
روح وساہ انا وڈا جون انا بچ اس مس۔
زندنا عشق انا کیف، سرورائی وڈسا کرے۔
اخیر ہر اتم اسکان دانہ است و مزغ آ
سلیسکہ؟ اخیر دے اس پرینگا کہ۔ دا خیال
است آتو۔ مہرانا گزرائی پھل انا جاگہ غا
نے اولبل نا جاگہ تیتے خنٹ۔ داتھوٹ
پھل و پت ہم مریم و بلبل کن شکاری اس
بریک۔ ناعشق انا نشہ ہندن کنا زندا پچو ای
بے خودی ٹی تیتے ہم است آن دریت۔
نے آن بیدس کئے بچ نظر بتوک۔ ہراگی
ہرائے نی بس نی نس، ہراگی ہنایے کن
توں ہم گام ہم کوپہ نس۔ کنا ہر سوچ اٹی
نی نس۔ کنا دوی آنا ڈکرس۔ کنا دعا تا
سوب ہم نی نس۔ ناعشق اٹی ای کور
مسٹ۔ عشق انا داکوری ٹی ای تیتا زندہ ہم
کور کریت۔ ہندن دیک، تک، ہفتہ،
توک و سال آک تیر مرسا کریر۔ نی زارانا
وڈے پدے آست آ، زندا اثر کرلیں۔
ہوسفرایونم کئے جوان یات عای وای اوٹی
ہم سفر نس۔ اف اڑیک، انت و سفر اس
نس؟ و سفر اٹی ای تیتے زمین آخا بلکن
آسمان آ بال اٹی مکا۔ واست اٹی دعا
کریتہ دا سفر اسل کلپ۔ ولے دن
ہراکان مسکہ؟ داکنا آتھی نس۔ انتے کہ ہر
گڑا و ختم مروئی و، اودے اخیر اسٹ اس
ارے۔ دن کہ ہر تہار آن آن پدروشن و
دے اس بریک تیتا روشنائی و تالان
کیک۔
ہر اتم نادیدار نصیب مرے ہمودے کن کن
عید و۔ نے خنوتینا بچ دنیا و خنہ۔ نادیدار
اسہ خوشی اس بشک۔ ای تینا غم تے کل و

..... سکندر رسالک

است آن دیوہ۔ سفا گنوک مریوہ۔ است
درپک، جان لڑک۔ داخن تے جمال اف
ناخن تیتی ہر۔ دے انا وڈا ناچرہ ناگروٹ نا
تاب و خنک ایتہ۔ ولدا موکل کیسہ کاسہ
اف۔
وخت وخت تو بے ناچا خروہی نن تیتی تو بے
توں ہم کلام مریوہ۔ اوڑتوں ناہیت، گپ

است و کن تون اوار مونجا کیسہ۔ خن تے
نمی بخشہ۔ پدا کاسہ ٹوتا ٹو، سال آتسکان
مون کیسہ کئے ہاز ہیری کیسہ۔ خنک نا
دید کن ملاس مریرہ، جوڑک نے تون گفتار
کنگ کن سکرہ۔ خنک ہم نا توار کن ز ہیری
مریرہ۔ است بیوس آدغ مریم۔ وخت
وخت نی تیتا بے رخنی تون کنار و عہم ٹھی
کیسہ۔ داخس ہم ٹھی کہ تے کہ او آسانی
اٹ پرواز کے۔ اگ تیتہ بغیہ تو تینا یات
آتے در۔ بس ہندا مہربانی و کنا زندگانی آ
کر۔
ایونی افیس ولے نایات آک کن تون تد
و نایات آک کئے نگر۔ نایات آتا درپچہ
ملنگ تو پین کئے وڈ و غم بشک۔ کئے
پرنگ شیشہ شیشہ کیک۔ نی کن کن تو بے نا
چا خروہ غانن نا پدین آسینا اریں۔ تو بے نا
تجلا، استار تاگروٹشک، بلسم نارنگ آک،
پھل آتا زباد، شادانا ہننی، است انا دعا دا
کل نے تون و۔ نی ایون کن فرعون، نرود
ویزید مقہ۔ کنا بے وس آست آظلم و ستم
کہ۔ نی بی بی آسیہ، بی بی حلیمہ و بی بی زلیخہ
نا وڈ کن تون تیتا وفا و خ۔ ناعشق اٹی ای
وڈ و غم بھا خنٹ۔ وخت اس سوچو نی
مسہ تو زندا خن زیا مسکہ؟ زندائی ڈکھ،

است و کن تون اوار مونجا کیسہ۔ خن تے
نمی بخشہ۔ پدا کاسہ ٹوتا ٹو، سال آتسکان
مون کیسہ کئے ہاز ہیری کیسہ۔ خنک نا
دید کن ملاس مریرہ، جوڑک نے تون گفتار
کنگ کن سکرہ۔ خنک ہم نا توار کن ز ہیری
مریرہ۔ است بیوس آدغ مریم۔ وخت
وخت نی تیتا بے رخنی تون کنار و عہم ٹھی
کیسہ۔ داخس ہم ٹھی کہ تے کہ او آسانی
اٹ پرواز کے۔ اگ تیتہ بغیہ تو تینا یات
آتے در۔ بس ہندا مہربانی و کنا زندگانی آ
کر۔
ایونی افیس ولے نایات آک کن تون تد
و نایات آک کئے نگر۔ نایات آتا درپچہ
ملنگ تو پین کئے وڈ و غم بشک۔ کئے
پرنگ شیشہ شیشہ کیک۔ نی کن کن تو بے نا
چا خروہ غانن نا پدین آسینا اریں۔ تو بے نا
تجلا، استار تاگروٹشک، بلسم نارنگ آک،
پھل آتا زباد، شادانا ہننی، است انا دعا دا
کل نے تون و۔ نی ایون کن فرعون، نرود
ویزید مقہ۔ کنا بے وس آست آظلم و ستم
کہ۔ نی بی بی آسیہ، بی بی حلیمہ و بی بی زلیخہ
نا وڈ کن تون تیتا وفا و خ۔ ناعشق اٹی ای
وڈ و غم بھا خنٹ۔ وخت اس سوچو نی
مسہ تو زندا خن زیا مسکہ؟ زندائی ڈکھ،

وخت اس غم تا چرک چلک تو نایات آتا
درپچہ و ملک۔ ہنوک آوخت آتے است آ
اتیک۔ است اسہ پدین و آڑسندہ اس
کشک۔ دانا بچی است و ہسون کیک۔
ہر اتم یات انا وڈا زیا ت مریم کن تیان اثر
تے پاش مریم۔ انتے کہ است موم
اسے، غل اس اف۔ ولے بھا وخت موم
آست ہم غل مریم۔ غل آست موم ہم
مریم۔ وڈا نا زور غل و موم و ہم دیر
کیک۔

ہنوک آدیک یات بریرہ است انا دنیا ٹی
بھلو تپانی اس کیرہ، نی پائٹم بمب اس
خسرہ۔ زندہ ویران کیرہ۔ زندتینا آل وکار
آن کاہک۔ یات آک اسہ ہندن و
ساہت اس اتیرہ انسان و مونجا کیرہ۔
انسان تیتے آن تیتہ بیزار مریم۔ ای
سوچو، ”اے امر و جوان وخت نسرای و
نی اوار نس اسٹ نس، اسہ جان اسہ است
نس“۔ بے وخت آتے است آشاغوہ
خن تیان باس آخو یک آک و ہرہ۔ شمع نا
وڈ کنا است و ہرہ۔ وڈا اسے تون دیر
مرسا کیوہ۔

نا غمک دے پدے کئے خورہ نا وڈ کنا
کنگ و۔ نایات بریک نادر و غم و کنا خن تا
مون آفلم آتبار اتیک۔ ناخر ملی آخنک،
کاغدی آ جوڑک، مرواری آ دنداک،
خنجر آ باس، تو بے چہرہ، مون آ
گیسوک، صراحی آ بدن و مور انا چال تو
است و کنا سفا کشک۔

اے ہم اسہ مون و لگ تہار و غن اس نس نے
دھرتی آ تو بے نا چا خروہ غا در و غم اٹی
خنٹ۔ ہمون کن کن نی پا اسہ قیامت
اسے آن کم الو۔ اون نا تہاری ٹی نادیدن
تو بے ناچا خروہ غانن نا وڈا عذاب اس
جوڑ مس۔ نی خن تا کسراٹ است اٹی
جاگہ کرلیں۔ کنا رخ و غ، و تر نا ہر پڑی نا
پن آمس۔ است انا درپے نے آفداس۔
خن تے وڈا اس، است و وڈا اس۔ مدہوشی،
گنوک ٹی ہوش و سار کئے لا۔ ای داتھوٹ
اسن ناچا خروہی زندا نا تار مٹی مرو۔ اسہ دم
انا خوشی عمر ان غم اس جوڑ مرو۔ شادانا ہننی

انت مس تے گنوک مس؟
چناس افٹ کس ہو غنگ یا غنگ نا سوج
کپر و سوب و ار فہر و، بھلو سٹا پیران
سری ٹی دا زیب تقسہ۔ مگہ نے کنا حال
آن ساء؟ نہ۔ نی تو تینا دنیا ٹی خوش اس۔ نا
زند آسرا ٹی تیر منگ و۔ نے انت اس
کن تون ای امراٹ؟ کنا انت حال و؟ نی
تو تین کن خوشی خواہ۔ کس کہے یا بچے نا بلہ
اس۔ نی تو تین کن آسرا ٹی خواہ۔ ولے
اسہ وارا اس اوقا ہم ارف ہر افا سہب نا پین
اٹ مریم، شام ہم نا پین اٹ مریم۔
اوقا انت حال و؟ ولے نے اوقا خیال
برے کی و اوقا فرس۔

اخہ در بخت والا ک و او ہر افقون نی اس۔
ہر افقون نا سہب، سہب مریم ہر افقون نا
شام، شام مریم۔ اسٹ ای اٹ نا دید
اکن نا سکوہ۔ نا گندرا کن سکوہ۔ تینا مرضی، تینا
ضدا نا مالک اس۔ ہر اتم بس؟ انت کہ
پارلیں؟ نی تینا ہمو قول و قسم تے است آ
شا۔ انت قول، قسم کرلیں؟ ولے نا است آ
بچ اس بک نی کل و گیرام کرلیں۔ بس تینا
خوشیک نے بکار و۔

وخت اخہ در خال و، ہنوک آیات آتے،
وخت آتے، است انا درخ آٹھپ آتے
شک۔ است انا جہان اٹی اسہ طوفان اس،
تپانی اس، زلزلہ اس بش کیک۔ دا زنداسہ
امتحان اسے۔ عجب و سوال و۔ بندغ ٹپک
دافقا انت ورنی ایتو؟ داکنا زندہ ہم تیتہ
اسہ سوال اسے۔ دانا ورنی کس اتون
اف۔ وخت وخت سوچوہ ای داتینا بخت و
خنٹا اودے ہشا۔ انتے کہ بخت کئے مہر
انا بخت تو۔ ہیرہ اسٹ آنا مکتی زندہ در
دانگ کرینے۔ دن و اسہ ساہت اس اف
نی یات آفیس۔ ہر گھڑی نی کنا سوج و
خیال اٹی اس۔ کنا تی تیتی بریرہ تی تے
پلسہ۔ نی کئے ذہنی مریض جوڑ کرلیں۔

ناعشق کئے سفا کافر جوڑ کرے۔ ای نا
عشق اٹی کافر مسٹ۔ عشق تو ہمودے
ہرا بندغ آتا کسراٹ رب انا مزل آ
بندغ و دے۔

5 میکرو پنہ غا برجاء

افسانہ

درویش

اواسہ وارولدا نا کواس خلگر پاریرا نختے، دنیا ٹی خالی "گوتم بدھ" منے پین کس اس متنے؟ کئے آخیں آخن حیث ہر سوال کریر۔

کئے معلوم اف بس ای نمائیدائی مسٹ کئے تین تون ہمسفر کبوی تینا مزل آسر مریو۔ ای بھلا درویش نانت تینا تہسا اوتھیان خواست کریٹ۔

اواسہ وارولدا نا کواس خلگر پاریرا چاودہ عشق اٹ گنوک مسنس، مزل نارندا گوہی ہلنگ اُس۔

جی اڈای نما ہراہ متنگ خواوہ نم تون سنگت متنگ خواوہ ای خوہنکی آخن تون اوقتا کڈر آہر سا پاریت۔

نن تون ہمرائی، پند و خوار ی بھاز زور خواہک ناکسراٹ خن تے تینا چار کروئی تنک۔ بھلا درویش ہشتندہ کر سا پارے۔

ای حیران مسٹ امرکیو حیرانی اٹ ای بھلا درویش نانت نامش تے ہر فنگ اٹ تماٹ۔

دانت کنگ اُس؟ بھلا درویش کئے آکاوڈ کر سا پارے۔

ای نما نانت نامش تے "خوڑدہ" کنگ خواوہ، ای خوشی آن پاریت۔

اوتین یہ تین آہر سا ہشتندہ کریر بھلا درویش پارے "ہندامش نامابت، بندرغ انسان آن درویش جوڑکیک"۔

دخت اس خف ہیٹ کتا تو اس بس بش مر بیوس دے ٹک تنے نی داسکان "لترپ" اُس۔ دفتر آہنپہ؟

نن گڑامش تیا مون کریٹن داسہ نا ہلکین، چلتن، بولان، و مست تو کلی نامشک۔ داسہ ای تینا سوچ آہیٹ اختہ مسٹ چاودہ کدہ چلتن نا ہموچل ولک مروت ہر اقا بارو

نن ہندا ہیٹ گپ آتون مشغول کُن، دخت اس گڑاس پین درویش ہندا وڑانا خنات، نناخوک آبس سلام بیئر۔ داسہ داتین پتین اسہ پوسکن ء بولی اسے ٹی ہیٹ کنگ

.....شاہ فیصل بلوچ

ء شروع کریر۔ ای ہبک مسٹ داکل انت پانگ ء؟ نی داڑے امر خنگل داڑے تولس، بندرغ ہلک نی امر در کریٹس؟

ای تینا سنگت آتون سیل اکن بولان آ بسوسٹ سنگت آک کئے آن مونی پیش تمارا ای پد سیلٹ۔

ہلنم امر کیے داڑے، اوقل ہشتندہ کریر، پاریرنا دیار نامشک ون ہندا بیابان آتے تینا ہند جوڑ کرین۔

نم تیشی ریٹنگ پیرے؟ بیرہ مش تیشی زند ء تینا تدلیفرے؟ ہراوخت آن انسان آک آدم خور جوڑ مسنو

او بھلو نا کواس خلسا، نم امر ء آخ ء ورنا اُرے، مکہ دادیا اسہ سیل انا جاگہ اسے؟ داڑے ہر کس تینا دڑد آہیٹ اختہ ء نم داڑے سیل سوات کیرے بھاز عجب مخلوق اسے اُرے۔

نی امر کیسہ داڑے دامش بیابان آہیٹ؟ نا چچ آک انختے دن اگری ء، چوٹ آک نا ارنگا نو، چاودہ کہ نی زند ء تینا ہندا اسہ جوڑہ ٹی تیر کنگ خواہ؟

دنیا نا اصول ء گڑاس دوئی کنگ کن گڑاس تینا لوئی تنک۔ ولے ارمان دادے ہرانا چچ ء سخت اس مف اوگوانت کرو ء؟ ہرانا چچ ء مزل اس مف تو گڑا اوپوک ء۔

ای ناد فلسفی آہیٹ آتے پہرہ متنگ افٹ، چاودہ کہ نی خدا نا درویش اسے اُس؟

اواسہ بھلو نا کواس خلسا پارے انت نی درویش آتے چاسہ؟

ای درویش آتے نختن ولے ہنگل اوقل خدا نایک ء انسان مریرہ، اللہ ناولی پانگرہ۔

اوولدا اسہ نا کواس خلک پارے نی امر ء نادان اسے اُس، ہر اسٹ ء نی درویش خنسہ ہرانا چچ آک ریٹنگ مریو۔

دخت اس کہ سنگت آک اسہ جاگہ مسرہ تو پاریرہ "یارکانو پکنک، سیل اکن، بولان آ۔ نن غٹ سنگت آک ہر ارا، مسہ ٹو اٹ اسہ وار سیل اکن بولان آہنا نہ۔

بولان اٹ جل تا سفا انگ دیراٹ بے شولانہ وچھی ہلکنہ، بولان اٹ چھی ہلنگ سیل کنگ سخت چس کیک۔

چار ماگنڈ مش تا نیام کس، چشمہ نا دیریت چھیک بھاز زیہدار خنگارہ، مش تا نیام اٹ دیرانا چشمہ جنت آبار خنگارہ، جل آن مُر اسہ بندرغ اس خنگارہ کہ ہرانا بھلو بھلو پیشگو کسر۔ ای تینا خیال آہیٹ گم گار

کُٹ ای دا بندرغ نا گنڈ آراہی مسٹ، بھاز خوک آہنگ تون خنات کہ بندرغ نا خاکی رنگ انا چچ آک ٹنگ ٹنگ، اگری خنگرہ، اونا بلوچی آچوٹ آک ارنگو خنگرہ، چہرہ تے حید اٹ اسٹ ء، اونا ریش چلوی ء، بڈ آتے اونا توشہ غاک ء۔ کوپہ ٹی تے زغم اسے خوک آتے کلی اس دیرانا خوک ء۔

سلام دعاغان گڈ ای اڑفیٹ، نی دیراسے اُس، داڑے امر کیسہ؟

ای ہم خدا نا دڑد خور مخلوق اسے اٹ ہندا دھرتی نافر زندا سے اٹ۔

نی امر داڑے مش بیابان اٹ خنگرہ؟ کس اسے نا چاری تو افیس؟

ای تینا سنگت آتون سیل اکن بیر غیب آ بسوٹ ولے سنگت آک کئے آن مونی پیش تمار، داسہ ای اوفتے پٹنگ کن مزل نا کڈر آروان اٹ، حیران اٹ ہرا کڈر

ہنار کتا سنگت آک۔

یات آتا دریچہ

.....4 میکو پنهان برج

ولے عاشق اٹی ای داکسراٹ مزل آن ٹلاٹ۔ ننے دین انا مسٹ ننے دنیا نا مسٹ۔ نا عشق کئے کتا تینا تیان ہم مر کرے۔ چچ تیرہ کہ دامر ء عشق اسے نا؟ دا عشق اس متو غضب اس مس۔ خدا نا قہر

آک سٹی ء۔ کتا سوچ آتا ورنندی ء نی تنقیہ۔ انختے کن تون دن کیسہ؟ نا اسہ دیدنا دیار اکن طیبب نا دارود دواغان ود ء۔

ہرا تم نایات آتا دریچہ ملنگل تو ای بھاز بے قرار مریوہ۔ اگر نی کن تون افیس تو انت مس؟ نایات آک تو اریو۔ ہندا نا یات آہیٹ ای تینا زند ء تیر کنگ اٹ۔ ہرا کن کن بھاز بھلو مریا سے ء۔

☆☆☆☆☆

اٹ مسکہ ای دن متوہ رندا وڑ ضدی اسے ضدکیک۔ تینا قول انا پکا ء۔ ظلم وستم تے ناسلگ ولے نی است مفیہ تے۔

کپک۔ نایات آتا نشہ ہر نشہ غان زور ء۔ کتا ہر خوشی نی اس کتا خن تاروشنائی ہم اریس نی۔ بیدس نے آن کئے دازند وڑ پک۔ ولے ای چچ تیرہ انت اکن نے کتا مہر آ، کئے آباوراف۔ کتا مہرانا ہیٹ آک نے فلمی لگرہ۔ نے کن کتا ہیٹ

ء۔ ولے سدخہ مریو لکھوک آنا۔ نے کتا قسمت اٹی لکھا کہ انت مسکہ؟ مگہ اونا خزانہ غاتے ٹی کتی اس بسکہ؟ نے کئے تنو اونا خزانہ غاتے ٹی زبانی اس ہم بتو۔ او

تینا ذات اٹی، صفت اٹی علیم ء، او بھاز جوان چاہک۔ ولے نن چچ تپنہ۔ سوچوہ یات آن دیونے ولے یات آن دنگ مفیہ۔ اخس نے گیرام کیوہ ہموخہ یات بریرہ داسٹ نے کن گنوک ء۔ امر کیو داوے؟ کتا و اس اٹ اف۔ او کتا و اس

اس مس۔ بس رب کئے معاف کے۔ آہین۔ تدینگوک آہر وخت ء تینا است آشا۔ ہمو قول ء تینا وفا کہ ہر ادے کن تون

کریس۔ ہر دیر، خاخر آن تدینگ کتا جان، ساہ، مال مڈی، ہستی انت اس کہ ارے نی اس۔ کل نے آفدا۔ کئے داغم اف کہ نی کئے ملتو بس کئے غم تو داوے کتا نی متو بس۔ دیر آن ای لگہ کیو؟ دیر ء ای پاو؟ شاید کتا بخت، مقدر اٹی ہندن لکھوک

احوال سفر (18)

ای امریکہ و خناٹ

ٹی شی بلوئی کس۔ ای دوازدہ (12) اپریل
اراہزار ہژدہ (2018) ٹی سہب انا مہالو
ہندن ہفت ونیم سہ سے آریاست ادہائیونا
کئیشن ایئر پورٹ آیتے سر کریٹ۔ ننا
فلانٹ امریکن ایئر لائن نا جہاز
(AA5565) سہب انا ہشت ونیم
سہب غا بال کردی کس ولے خراف انت ویل

اس مس کہ اونیم گھنہ اس ہرے کرے۔
خیر آخر جہاز نہ سہب کئیشن ایئر پورٹ آن
بال کرے۔ ننا سرفیک ونیم گھنہ ناس، گڑا
جہاز دہ ونیم سہب غا فلاڈلفیا نا انٹرنیشنل
ایئر پورٹ آڈنگ۔ ایئر پورٹ شار آن
چٹ پیش کس۔ ہندا سوب آن کئے
ایئر پورٹ آن ہوٹل اسکان ٹرین اٹی ہنوئی
کس۔ ولے جوان انگا گپ داس کہ ریل
انا انٹیشن وایئر پورٹ اسہ جاگہ سر۔ ای
ایئر پورٹ آن پیش مسٹ تو سڑھی تیان
شیف ڈوسا ریلوے انٹیشن آسر مسٹ۔
ہر اتم کہ ای سڑھی اٹی شیف ڈوسا سٹ تو
شیف سلوک اسہ مون رنگ انا ورناس

کئے توار کرے کہ چٹ زو بر کہ ٹرین ناسر
بلنگ نا وخت ع۔ ای ہمو ورناس رہی آسر
مسٹ تو او کئے آن سوچ کرے ”مگہ نے
تو نغہ پیسہ ارے“ (Do you
have cash?)۔ ای اودے ورنہی
تسٹ کہ آن، کن تو ن پیسہ ارے۔ اوکان
پدا ی تینا ہوا ع کشاٹ و مش ڈالر اودے
تسٹ۔ او ہندا شش ڈالر ع ہموڑے تخوک آ
مشین اٹی شانا۔ ہندا ٹون مشین آن
ٹوک ٹوک کرسا منہ سکہ پیش بسر۔ دامار
مشین آن پیش مروک آسکہ واسہ پرچی
اس کنا دو آتھا۔ ٹرین نا کرا پاکم شش ڈالر
کس۔ ہندا سوب آن مشین کنا شش ڈالر
آن پیسٹ و پنچ سینٹ ع پدی کشا۔ ای
پرچی ع ہر فسا ہمو ورناس منٹ ع ہر فٹ۔
ولدا پیسٹ و پنچ سینٹ انا سکہ غاتے تینا
پیٹ انا مون نا جیب اٹی شاعسا و تینا چکا
بیک ع ڈغار آچکس ٹرین اٹی لگاٹ۔ ٹرین
اٹی مون رنگ انا وردی بینک مسہ کارندہ
سلوک سر۔

7 میکرو پنہ غا برجاء

وڑانس بلکن ننے آن پیرہ ہمو پروفیشن و کس۔ ولے کن کن و جاوید کن ویل داس
کاریم نا بارواٹ ٹیسٹ و سوچ کئینگ کہ داپک اسلامی وڑاٹ ٹرنگ تو یس۔
ہراڑکن کن درخواست جمع کینہ۔ دم اسے ہندا سوب آن ننا است کرک کرے۔ کن

..... عنایت مینگل

(عنایت مینگل نا تعلقہ اری نوکے آن ع۔ او تینا ہائی تعلیم ع
نوکے آن دوئی کرے۔ ولدا ایجوکیشن اٹی استاد نا حیثیت
اٹ جوائنگ تس۔ او نا شوق خواننگ و خوافتنگ تون زیات
کس، دابا بت او ماسٹر کن اسکا لرشپ آ امریکہ کن ہنا۔ امریکہ غان پدی ہنگ آن پداو
محکمہ تعلیم نا پالیسی پلاننگ ایڈا مپلی مینٹیشن یونٹ (PPIU) ع جوان کرے، داسکان
ہموڑے سروں کنگ ع۔ او امریکہ ٹی انت خنا، او فتنے قلم و کاغذ نا کمک اٹ تلار نا
خوانوک آتے کن رود بند تس۔)

آن گڈرن خناٹ کہ چار پنچ پین ورناس مارو
مسٹر پاؤل نا اراغا بسر۔ پاؤل اوفا بارواٹ
ننے پارے کہ دابروک آ ورناس انگا مارک کنا
چنک اٹ۔ ولدا او ننے پہرے کرے کہ داکنا
جندا نا چنک افس بلکہ دافتنے ننے حکومت
تسے ہرا فتنے تینا اراٹنی چنک آن بھلن
کر پین۔ پاؤل نامہ مار سر۔ او فغان
اٹ تون اوفا زبیفہ غاک ہم بسوسر۔ کن
دالان اٹی کس کہ پاؤل نا زبیفہ واسہ مار
اس تے کنگ نا گڑا تے ڈرانگ روم اٹ
در سر۔ وخت اس کہ کل کشٹ آتے
ٹیل آتھا تو پاؤل ننے ڈرانگ روم اٹی
درے۔ ڈرانگ روم اٹی اسہ مرغن ع میز
اسے نا زی آکل کنوئی گڑا تے سیٹ
کر لیر۔ کن میز انا داپار ایپار کرسی تیا
زندان۔ اوڑے خاص انگا کنوئی گڑا تیتی
مکس سوزی، کدو نا طلوہ، چقندرو مچی اوار
کس۔ ولے کل آن خاص انگا کشٹ ہر
اکہ میز انا تیا م آتھا کس او اسہ سہی کروک ع
خوخوا (Bird Turkey) اس سک۔
پاؤل و اونا چنا ناظر زیات تر خوخوا و خلوک

درستی راستی متویس۔ امریکہ ٹی چاگڑد
ہندن جوڑے کہ کس ایلو نا ذاتی آکاریم تیتی
نیام تمپک۔ ہندن اسٹوڈنٹ آک اسہ
کلاس اٹی خواننگ آن پد ہم اسٹ
ایلوڑون کم حال وحوال کیرہ۔ پاؤل کن
تون پورو چار تو خواناس ولے اودے خبر
الو کن کن ہرا ملک آن بسوس۔ چاکنگ نا
وخت آ پاؤل کئے و جاوید ع پارے کہ داسہ
نم تینا تعارف ع کب۔ ای وخت اس تینا
تعارف ع کریٹ تو جیران مسٹ کہ پاؤل ع
پاکستان نا بارواٹ چا ہنداری الو۔ او
ہنداس پارے کہ کنا خیال ع پاکستان
برا عظم ایشیا ٹی مرو ع۔ ولدا پاؤل گپ ع
مونئی درسا پارے کہ ای پاکستان نا بارواٹ
داسوب آن چٹ چاوہ کہ ای اسکول نا
دے تیتی اسہ وخت اس پاکستان نا بارو
اٹ مضمون اس لکھاٹ۔ اوکان پد وخت
اس کہ جاوید تینا تعارف ع کرے تو پاؤل
اوڑان سوچ کرے کہ او غانستان دینا نا ہرا
ہیمہ غامرو ع۔ کن کن جیرانی نا بھلا گپ دا
کس کہ امریکہ ہودہ سال آن او غانستان اٹی
جنگ کرسا کس، ولے اونا اسہ خوانندہ ع
شاری اس دینا غان داخس بے خبر کس۔ اوفا
بے خبری نا سوب شاید داس کہ اوڑے ہر
بندخ تینا کاریم تون کاریم تورک۔ او فتنے
دنیا نا فریشانی آن زیات تینا کاریم و
روزگار نا فکر ع۔ شاید او فتنون داخس وخت
مفرو ع کہ او بے کار تو رلو دینا نا بارواٹ
گپ خلیر۔ ولدا کن پاؤل ع پارین کہ ننے
تو دینا نا بارواٹ ننے آن زیات ساء۔ اونا
سوب دادے کہ ننا پبلک سروں کمیشن نا
امتحان آتیتی جزل نا لچ نا ہم ٹیسٹ بلنگ
ہرا ٹی دینا نا ایلو ملک آتا بارواٹ سوچ
کئینگ۔ پاؤل پارے کہ ننا ٹیسٹ آک دا

اراہزار و ہودہ (2017) نا نو مبر نا پیسٹ و
ہفتیمیکو دے کئے و کنا سگت جاوید ع ننا
یونیورسٹی نا کلاس فیلو پاؤل (Poul)
تھینکس گیونگ ڈے نا وخت آتینا اراغا
دعوت تس۔ پاؤل پنچ مہف پنچا سال آن
بڑا وائی انا اسہ نرینہ اس کس، ہرا ن تون
یونیورسٹی ٹی پیرہ اسہ کورس اسے ٹی داغلہ
بلکوس۔ پاؤل کن تون چار تو اسکان یعنی
اسہ مسٹر اس اسہ جاگہ خوانا۔ پاؤل نا ارا
یونیورسٹی آن مراسہ پین شاراسے ٹی کس۔
ننے دے انا تے سہب نا وخت آ پاؤل اس تا
اراغا سر روئی کس۔ دے انا دوسہ غان پد
کن جاوید نا گاڈی ٹی پاؤل نا ارا کن سر
بلکن۔ نیم گھنہ اسے نا سفر آن پدن جی پی
ایس نا نقشہ ع ہر سا پاؤل اس تا اراغا سر
مس۔ پاؤل نا گاڈی نا تو ارا تینا اراغان
پیشن مس۔ او نا گاڈی ع تینا گیرج اٹی
سلے۔ اوکان پدن پاؤل نارندائی اونا اراٹنی
پہیان۔ اوفا ارا نا شیف آ بھلو ہال و
بورچی خانہ اس کس۔ ہال انا اسہ کنڈ آچار
کری و اسہ ٹیل اس خلوک سر۔ پاؤل
ننے ہمو کرسی تیا تو لے۔ ننا تو لنگ تون اوار
وانگ آن پاؤل نا زبیفہ ہم بس و ننے
امریکی وڑاٹ بنجر کرے۔ پاؤل نا زبیفہ
لاطینی امریکہ نا اسہ ملک اسے آن
بسوس۔ اونا رنگ خولی کس و مون تے
ملوک ورون کس۔ او نا قد پاؤل آن ہماز
چنک کس۔ ننے بنجر کنگ آن پد پاؤل نا
زبیفہ ایلو کنڈ آ ہنا ہراڑے کہ اسہ پیغلہ ع
مسٹر اس کرسی سے آ تو لوک کس۔ او مسٹر نا
رہی آ ہنا و اونا پڑہ غانا نا تو فنگ اٹی لگا۔ ای
تین تون پاریت کہ شاید داپاؤل نا مسٹر مرو
ع۔ ہندا ٹون پاؤل ننے چا نا سہ خلک۔
اوفا دالان اٹی وڑوڑا نا چا تخوک سر ہر قہٹی
انڈونیشیا و ایلو ملک آتا چاک اوار سر۔ ای
تین کن مون ع چا انا اسہ پڑی اس ہر فٹ و
اودے لار انگا دیر تا بیلا ٹی شاعسا۔
جاوید تین کن سوز چا کرے۔ ای و جاوید
تیت بش مسن و دالان اٹی تین کن چا
کرین۔ کن تینا چاتے کرین و ولدا مسن تینا
کری تیا تون۔ ننا پاؤل تون مہالو پورو

سفر نامہ

(10)

ماشکیل اسکان ناخید آک

عبرت:-

ہر ایک مُرِ ہموقد اور آبدِغِ آک و
زور اور آک کہ دُغارنازی آتینا تے
ململہ تحسا کر یسُرِ نو کہ مین ہلپین۔ اے
مُدول آک کہ اوقا پشہ غاتا ہر ٹال اٹی
لال و جواہر اے وخت اٹ خُلوک منے
او تینا درو شتم آن جتا تموک نسر۔

اے پڑھ غاک کہ اے زمانہ ٹی امبراٹ
سلاہ تا اوقافین و نشان ہم آلو۔ اے کوہ
پریش آبا ہوڑ و بانسک و بردست آک ثرغ
ثرغ کسر، سڑا سڑ، تما سر۔
اے درو شمع کہ راست آن راست تو سکہ
تینا بولی ٹی ہکل تے منے، ہر ہر وہ تے
جتا تموک تینا لحد اٹی کس۔ ہرا نگ مسر ہمو
رعب و دہشت؟ سر زمین آ او ہم منہ
وخت بادشاہی کری سڑ۔ سنگت پارے
اوقا میرات و بخت انا قوض و کتو نیک
چخرا ناپنہ غا نوشتہ مسنو۔ داسہ بیدس اوقا
مڈ آتیان پین چخرا الو۔

داوخت آہمو ہنداٹ شیخ انا تروک غاسہ
میت اس تفوک نُس۔ دے اس کہ
کوٹھیک دژنگوک نُس، تمار۔ گڑاسے نا
دیوال نیمہ دژنگوک نیمہ سلامت، اوقتیہ
رنگ روغن ناشانیک نُس۔ گمان مسکہ کہ

ای امریکہ عِ خناٹ

.....6 میکوینہ غان برجا

افعتیان اسٹ تاکنے مونف ہنگ نا اشارہ
 کرے۔ ای چٹ مون آسہ خالی ءسٹ
 اسے آتوسٹ۔ ٹرین الی منہ بدغ مہالو
 آن تولوک سر۔ ولے زیات تر سٹ
 آک خالی سر۔ ہندن لگا کہ دا ٹرین نا
 اولیکو اسٹین کس۔ کنا تولنگ آن اسہ منٹ

ڈاڑھے ہندوخت انا سہ پوسکن غا بادی
 اس منے ولے داسہ الو۔ اوقا نسل انا
 درک الوکہ امر مڑ۔
 بجے تیا سہدار نے خوفنگ کن اپنہ۔
 ایتنے کہ دکانا رکھ عکبی سال اسکان
 مہون تہاری ناوڈ کہ مرسا کارہ۔ عدالت

..... فیض بسیمگی ۔۔۔ بسیمہ

نن داسه ایفتا کانه سرچه ځتنه دمب آتے
پښه، کھڈ آتے شن څښنه ټواکه، څواراس،
چاندي اس، چلواس دو برے۔
دیر داگپ اتون مون ایټک؟
مگه نناو ه پیره خاک څوارو چاندي نن کن
کھډ کریڼو؟ نن اوفته گډی آرام گاډی
آرام کن الپنه ټڈ آتے تا کښه ځښه۔
وخت اس که نن پلنک آن هڙیگان،
واپډاوالا سنگت اس پارے نن ایفتیان
ایو ترء جا بل تلنگ مرینه، ځچ اسه نازی آ

اټ دورغ نادعوئی اللہ ناسر زمین نازی آ
خونریزی، اسټ ایلو کن شاہد جوڙ
مټنگ، قسم قسم راستی، سو غنډ هر فنگ۔
دزاک پلارنن:۔
گپ گپ اټی بازار آ سرمڻ، ای ټڻ
حمام آ سنگت اس استاد غفار تو لوک کس،
کنے یارے یار کنا گاډی نالوډ تیار ینی
کان کټون همراه مر۔
پاریټ، هر باباډر آ کاسه؟
جو درآ۔

ایلم نا ایلم تون جنگ، خل اسے نازی آ
 زمیاد آ سوار مسن ہنن جوردرکن۔ کہ اسہ
 بھلو چچی اس کس اس، نن قضا شام اتون ہمو
 زنی آ لہ لہ نامار نالہ مارے کسفنگ، وخت
 ہندے سمر مسن، انتنے کہ روڈ کچہ کس،
 اس پرانا نازی آ وخت اس جل انازی آ۔
 کپائی ناسوب آن ہرے سے آ ایران نا
 اللہ نامر زمین آ ہر اتم کے رُودک ہندا
 مش سمر مسن، شام انا اڈ کر نن سہب

اسے آن پڈرٹین موئی رائی مس۔ ٹرین نا جاگہ ٹرین ڈغار نا جھٹی سرنگ آتیاں کسر نا ہڑ تو ام آئیمہ عادرخت اک خزندگارہ۔ ہندن پنچ یاش اشاپ موسم نا بچی نا سوب آن درخت آتیاں الو ولے گڑاس درخت ہندن ءس ہرا فک سجد آتبار ءپھل کریر۔ ٹرین نا کسر ہندن جوڑکس کہ وار وار ٹرین آبادی تیاں بڑا خزندگا ولے ایلو ساهت آبادی و مکا نک بوز خزندگارہ وٹرین نا کسر شیف مسکہ۔ جاگہ

اکن یک شنبے نادے ئس۔

استاد غفار تیتیا لوڈ اتون سرمہ سرمس، ای
بیل کریٹ کہ ایرانی پولیس کارندہ غاتے
غٹ آسراتیک دوئی نسر، اوقنا گڈ کیوسند
آ درخت نُس، کچہ انگا روڈ آتیا باجری
شاغوک نُس۔ روڈ انادامون ایہون آسینا
تروک ءدرخت نُس، دیہ نُس، رنگ رنگ
انا چک ہموغیا دیار اٹ بال کرسا
خنگارہ۔

پاکستانی پولیس کارندہ غاتے غٹ اوویرے؟
آسراتیک آلوس، دے آ سلوک ٹُسر
ولے اوقہیان زیات خوش خنگارہ۔
ای سیل ائی ٹُست کہ استادغفارنا گاڈی
لوڈکس کنا مون آ بس سلیس، راہی مَن،
او پاس مچے بے وخت کُس۔ ن تون پین
ہمراہ الو، کنا دوئی اسہ بوتل اس کُس، باء
تے ملتویٹ وخت اس کہ ایان تے
نن راہی مَن تو ارخلسا ہنان ای پدی
چک ہڑسات کہ استاد ہوش بے ہوش
تموک کُس۔ ای رمب کریٹ، سرمنگ
تون تفوک آ دوتے تے ملاٹ، ایلو
سنگت آتون دیر کُس۔ استاد دیر ٹسن،
مچے سمت کرے۔

مردم شماری 2016ء:

موٹو آن بے بالان کسرتفوک کس۔ یک
 م دز آک ننے بلکر۔ گاڈی نا درگہ ء
 ملار، ننے دُر فیر، جیب آتے پٹار کنا جیب
 ائی اخس کہ زرس، غٹ ء دریر، اسہ
 مو بائل اس کس، اودے ہم کئے آن
 پلار۔ ای پاریٹ؟ ای ماسٹر اسے اُٹ،
 ہندا سوب آن کنا سز ء کم کریر۔ دوتے
 کنا رومال اسے ٹی بشت تَقیر، گاڈی نا
 درگہ ء ملار، کئے اٹ تے دھکے تَسر، ای

کنا نو کری ٹی اولیکو خانہ و مردم شماری کس
 کہ ارا ہند کئے تنگا، اسٹ نیو تا گز کُنڈ
 مائلیل ایلو تچاپ مائلیل۔ نیو تا گز کُنڈ
 ہمو فٹا ہند کس کہ ہمو جاگہ نا باتیک تینا کسر
 ء بدنگ گتوسہ۔ اننے کہ کسر کبھی ریک
 آن ایپار مسکہ۔ ہندا ہندا نا متکن آپن
 ٹل مٹنے۔ ٹل اسلم صاحب ء تروک کس،
 نیو تا گز کُنڈ کئے تروک کس، تا گز کُنڈ
 الیاس صاحب ء تنگا کس۔

بھلو زور اس خلکت، ولے دوتے تینا
 نن مسہ ماسٹرٹن FC ناکارند خاک ننے
 کشنگ کوٹ، اوشام سہب اسکان اسہ
 سہب اتون مہالو ہر فیرویر۔ ہموکلی ئی ارا
 گاڈی اس بتو، ہزاروٹا نک آتا چڑی
 متبر بیکارہ۔ ہر اسٹ عکہ کلی عٹل پاریرہ
 چڑی ئس۔ سہب اتون ماشیل ناکند آن
 امیران اپن محمد سلیم ئس۔
 اسہ گاڈی اس ہتنگ ئس، ای بھلو دحالی
 (برجاء)

ای اسٹیشن آن پیشن گام ء محنت تو اسہ رش ء
روڈ اسے آبست ۔ ولدا ای گوگل میپ ء
کاریم اٹ اتسا و پند خلسا پازدہ منٹ اٹی تتینا
ہوئل آسر مسٹ ۔ ہوئل اٹی کنے آن مست
پین ہم بندغ سیمینار اٹی ساڑی متنگ کن
بسومر ۔ ہرا کتینا کمرہ غاتے بک کنگنگ
کن ہوئل نا انتظار گاہ وٹی تو لوک سر ۔ دافتمی
روس، فرانس، انڈیا و جرمنی نا بندغ اوار
نسر ۔ داسیمینار اٹی کل شست ملک انا
اسٹوڈنٹ ساڑی مروٹی نسر ۔ مہ دے آئی
سیمینار اٹی وڈوڑا نا ٹیکچر و سر جز نا بست و بند
کنڈ کلاس ۔ ولے داڑے ای ارا اہم انگا
سر جز نا ہیئت ء کیوہ ۔ اولکیودا کہ ای فلاؤ فلپیا
ٹی اسہ فیملی اسے نا مہمان مسٹ ۔ ایلو اہم
انگا کاریم داس کہ اوڈے ای اسہ جاگہ اس
منشائی کاریم کریٹ ۔ (برجاء)

.....14.....

6 جنوری ناسہب انابش متنگ تون اوارزو
اس تینے تیار کرکین و کامریڈ ضیاب مغیری نا
وتاخ آتیتے سرکرین، دم اس توس، پدالالو
نا میلہ نا رداٹ گپ مس۔ ضیاب
پارے۔۔۔ شام انختن نا نماز آن پد
میلہ نا پروگرام تا بنا مریک داکان مست
نسنے تینا وخت ء داڑے اوڑے کروئی ء کہ
دخت گدرینگے تا کہ شام اس برے۔ ہندا
ٹی ضیاب آسہ فون اس بس، گپ تران
کریر، سندھی ٹی۔ فون آن گڈ کامریڈ
ضیاب پارے دامیر احمد صاحب کس، ہرانا
گجین ء تنگت اسے، اواسہ آفسر اسے،
ہندا لالو نا میلہ نا اسہ بھلو زموار اسے
پارینے اینو مہالو برک کہ تینا ہندا سیل آ
دیوہ نمے۔ ای نمپار اینٹ تے کہ بلوچستان
آن بروک ء مہمان ہم ارے، ہر میلہ نا
سیل انا بھاز شوق ء تخرہ، او بھاز خوش منے،
کامریڈ ضیاب پارے بشبو لالو آراہی مبو،
انسنے لالو داکان چٹ مڑے۔ موٹر سائیکل
آتا کتا رنگا، راہی مسن لالو کن، داہمو کسر ء
ہر فیر ہرائی نن کراچی آن بسن، تینا سفر ء
برجائخسا اوڑان گدرینگان، چپیکہ دوآ پین
اسہ لنک روڈ اس کس ہمو روڈ ء بلکن ہمو
لنک روڈ انا داپالو داپالو آ نظر شاغوس
بس شزد درخت کس، دادرخت آتا نیام اٹ
روڈ ہندن زیبا سیدھا چٹ آنہا خضنگا کہ،

.....میر احمد شاہ

.....2.....

شادین نا باوہ شادین ء ئواریفے خوش
کرے، پین اسہ میل انا خوڑدہ آس اونا
پن آ کرے۔ او خوش مس، مخاسر ہلکر۔ منہ

سفرنامہ
سندھ انا سیل

اسے گچین، دُر و شُم اس نُس، ملک آتا نیام اٹ
برنج انا تریشتر برجانُس، ہندا رداٹ منیر
صاحب ننے بھاز ہندا آتے سیل کرفنگ نا
شرف و پورو کرفے۔۔۔۔۔
سیل و چکر اک برجانسرو لے وخت انا
کنڈ آن ورندي ہندا اسک کہ اوتینا ایسری نا
کنڈ آروان نُس، ننا سیل چس کر یکہ و دیگر
کیب کرسا نُس، و ملک آتا دُر و شُم زیا مرسا
کر یکہ، است ہندا پار یکہ کہ دا دُر و شُم آتا
زیبا ئی تا پین چس بلین و لے مہماندانا کنڈ
آن تکر کنزگا او پارے۔۔۔۔۔ کہ شام
انما زنا وخت آکنے میلہ نا ہندا سُر مودی و
کہ ای ایڈے میلہ نا ز میدار و بندغ اس
اریٹ۔

مونءِ پدا کرین ہمو ہندا کن راہی مسن کہ
ہرا ہندا میلہ اڈ تنگا س۔۔۔

میلہ ناہند ء سرمن مخلوق ہمو پاس آ، بھلوکچ
ایسٹ بنگ کس۔ ہرا ہند آ میلہ نا سٹیج
سنبرینگلوک کس، اوکان پیشن۔ بھلوکچ ایسٹ
ٹینٹ خلکوسر۔ ہرا سٹ تینا دکان ء زیدار

کریس، اسے پین گڑا سے آکنالی تو س کہ
سندھ انا مخلوق داسکان تینا ثقافت ء زندہ
تخانے، ہر دکان الی اوقا ثقافت تون ہم
گرچی ء گڑا تنخوک کس، ہندن کہ مٹھائی،

.....وحید مہراز، بسیمہ

گول گپ، ماوا، پین، ہم گڑا سترہ کہ ہر افسے
نہ تینا زندا غنویسن۔ نئے مہماندارک
اوقا چس انا ہلنگ کن وارخواہی تر، کنگ
تو ن اور اور بیتنگ نا ہم بھلو کج ایٹ
گڑا تے خان۔۔۔۔ سندھی چادر بھلو کج
ایٹ مخاسر، مہماندارک نئے اسد اسہ چادر
ٹیکٹی ٹی ترن ہم خوش مسن چادر تے مینان،
اوقا ثقافت اٹی تے ادر کرین۔ میلہ نا پورا
نن بازار نا سیل ء کرین، وخت ہم تینا
الیری نا کنڈ آس مسک۔ مہماندارک نئے

کسے

زندانا سفر

وے کسرائی مرساتینا منزل ۽ سرمسر، وکری آ
کُرد ۽ خوفیک، شادین دگر خوڑده غات و
باوہ تے نکلین ناخیال تحاک۔ شادین اسہ
وے اس دگر تے درے اوخنا کہ اسہ پگا ۽
کوٹھی ایسی بھار چناتا تیز آن توار ۽، تو
شادین مدان مدان بنا و ہموفتے ہر اکہ
چناتا مون آ کتاب ۽، اسہ بندغ اس دافتا
سند آکری آ تو لوک ۽، دافتے جوان ہنگ

آن پدشادین تینادغرتا
پارہ غاہنا، وچوخت آ
دائیش تمور، ای دافتے
خنوٹ، شادین ناظر
سخت کس کہ چناک
پیش تمر، وگڑاس چنا

شادین ناسند آن کسراٹ تدیر، شادین
دافتے ہر ادا فٹا پوسکن ءچ وچوٹ کسرہ،
اووے پین دوست بسر، واست خواہی تے
زیات مِس۔ ہندا ڈول آ شادین دا چناتے
بھاز ہُر اکہ، اسہ دے اس سوچ کرے، دا
امر ء جاگہ اسے ونم داڑے انت کیرے؟
اسہ چناس پارے تے دادے پارہ سکول و
نن داڑے خواہنہ، شادین سوچ کرے تے

ہمو ہند آ دنگ نسر ہرا ہند آ اونوا تونلنگ و
کچاری ناست و بند کیرسر۔
ہنان ہمو ہند آ، اوڑے اسے جگی اس خلکوسرو
تینا ثقافت ناگڑا اس بیرم تخاسروڑ وڑانا پلی،
بڑزی ورلی نسر، پنج ہم زس نسر، خاخراس
لگفیر ہر اسٹ تینا ارانغان رزان تیٹ
پاٹ ایسوس، پاس پاس آپاٹی ءچا بیٹ
کریہ، شام تینا جب آتیی ہناس، ہر
اسٹ نارارانغان ارغ براس، انتے داوفا
رواج اٹی ارے کہ دامیلہ نامن شام ہر شام
تیٹ ہر کس ارانغان ارغ اہموڑے برک

غٹ اسے ہند آتو لڑہ ارغ کئیرہ۔ کس انا
مہمان بریک اوقتا ہم بست و بند ہمودے۔
مہماندارک ارغ شاعار غٹ اسے ہند آ
توسن ہر ارا نا کنشت نا پئین چس اس کس،
برنج نا ارغ آن بیدس نن خولم نا ارغ بچ
ختون، ارغ کنگ آن گڈ دم اس توسن
ولد اپائی ء چا اس ننگن اننتے اوڈے ارغ
آن گڈ چا نا کنگن المی کس۔ چانان گڈ منیر
احمد صاحب توار کرے کہ داسہ دھمال نا
وخت ء کا نبو کہ چاپ اس کینہ کس چاپ

گڑا دانا فائدہ انت؟؛ پیٹن چناس توارتس
کہ نن خوانہ پدا بھلا افسر جوڑ مرینہ، و بھلا
بھلا لاری تیٹ چرینکے، و بھلا اُرا تیٹ
ریٹنگون، ہراسہ بندغ نئے شرف ایٹو، پدا
پیٹن اسہ چناس شادین ء توارتس کہ فی دادغر
خوڑ دہ غاتون اخس ستیے خوار کروس؟ برزن
توٹن اوار خوان، شادین ہیٹ کتو و
چناک تینا کسراٹ ہنار، شادین شام اثاتینا
خوڑ دہ غاتے درے ہککین آ، شادین ناالہ
علی مراد بسوس اوقا سندا مہمان نسکہ
شادین تینا باوہ ء پارے ابا ای داسہ نے
کن دغر خوفہر ء اباتے پارے گڑا کنا مار
فی پیٹن انت کیسہ؟ شادین پارے ای
خوانوہ، اسکول آ شادین نا ابا شادین ء

کپک گڑا میل کے، دھول انا تو رخف تیا
چرکا کو تمنا، غٹ پٹشن مسن، دھول انا چس ء
بلکن، بچ زیات منگ نا سوب آن ولدا
جگی آ ہنان۔۔۔ داکان بیدس اسہ پین
گڑا س کناخن وخف تیان گدریگا کہ ہر
بچ منٹ ناپاس آاسہ نعرہ اس خلکرو۔۔۔۔
یاعلی مدد۔۔۔۔۔ نعرہ حیدری۔۔۔ ہندا
نعرہ خاکنا کاٹم تھو کہ دانعرہ نامخت انت
ء۔ ہموڑے اسٹ آن سوچ کریٹ کہ دا
نعرہ نامطلب انت ء؟ اوپارے کہ داڑے
ہر بندغ ہندا نعرہ ءخلیک، اونا ہندا جواب
آن ای است جم متوٹ، کہانتے کئے سہی
پہہ کنگتو۔ ہندارداٹ ننا سگت آتیان
اسٹ کئے پارے کہانتے شئی ءسوچ کیجہ؟
داڑے مذہب وفرقتا بھلو جھیرہ اس
چلینگ انگ ء، اونے ہندا خاطر آن
ورندی تھو کہ داشیعہ تا نعرہ اسے، ونے ہندا

خاطر آن ورندي تنگ خوابو کہ۔ اونا گپ
 ۽ پہرہ مسٹ، بس چپ کریت۔ مجلس و گپ
 آک برجا سر وخت انا کنڈ آن موکل کم
 نس، نن غٹ کا مریڈ ضیاب مغیری نا کنڈ آ
 ہر انہ کہ سنگت آتیاں موکل کے، وخت بے
 وخت منے، او ہم نا بے وی ٹی ہنگ ۽ پہرہ
 مس، منیر احمد صاحب اس تیاں موکل
 کرے، او بھڑا منت زاری کری کہ شام آ
 اوقتوں تولن ولے نن اوقتیاں زور مسن،
 نن آں موکل کریرو پین دے اس ملنگ نا

است خواهی و کریر۔

نئے آن موکل کریرین پدی تینا قمبر کن راہی
مسن ہنان قمبر ء مسن ہر کس ہر کس مسن۔

(برجاء)

تو اترس کہ نزن داشوا نک وخوانگ؟ کتنا ماردا
خوانگ نزن توں مفک نے کن جوان ۽ تینا
خوڑوہ ودغرتے سنبال۔ شادین نالہ، علی
مراد پارے کہ سال نے یات ۽، شادین نا
ششہ ناوخت آشاہ مراد پارے کہ داچنانا
پن ۽ شادین کبود اللہ اودے قوم، راج اکن
شاد اس کے، مار ۽ الے خوانے بلکن اللہ
اودے ناروک آوخت اناکا ٹم جوڑے، او
تینا پن اناناول اٹن کن شاد اس مرے۔
(برجاء)